

DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-52-24>

УДК 005.21:658.14:004

Голобородько Альона Юріївнадоктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки,

Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-5416-0526>**Alona Goloborodko**

State University of Information and Communication Technology

**СТРАТЕГІЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ
ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ****STRATEGY FOR FINANCIAL SUSTAINABILITY
OF ENTERPRISES IN THE CONDITIONS
OF DIGITALIZATION**

Анотація. У статті досліджено стратегію фінансової стійкості підприємств в умовах цифровізації, що набуває особливої актуальності в сучасному економічному середовищі. Розглянуто ключові принципи формування стратегії фінансової стійкості, що враховують цифрову трансформацію та її вплив на бізнес-процеси. Проаналізовано наукові підходи до стратегічного управління фінансами підприємств у контексті змін, зумовлених технологічним розвитком. Визначено роль цифрових технологій у підвищенні ефективності управлінських рішень і оптимізації фінансових потоків. Фінансова стратегія забезпечення стійкості підприємства в умовах цифровізації будується на поєднанні фінансової та цифрової стійкості, як ключових елементів загальної конкурентоспроможності бізнесу. Цифрова стійкість має відображати рівень можливості вчасно впроваджувати необхідні інноваційні цифрові платформи і технології для швидкої трансформації бізнес-процесів і загального адаптивного ефективного управління підприємством. А також оперативного критеріального реагування на виклики та ризики сучасності. Визначено стратегічні напрями розвитку підприємств у цифровій економіці, серед яких фінансово-інвестиційне планування, використання цифрових платформ і гнучких методів управління.

Ключові слова: фінансова стратегія, фінансова стійкість, цифрова стійкість, підприємство, ефективність, цифровізація, трансформації.

Summary. The article examines the strategy of financial sustainability of enterprises in the context of digitalization, which is becoming particularly relevant in the modern economic environment. The key principles of forming a financial sustainability strategy that takes into account digital transformation and its impact on business processes are considered. Scientific approaches to strategic management of enterprise finances in the context of changes caused by technological development are analyzed. The role of digital technologies in increasing the efficiency of management decisions and optimizing financial flows is determined. The financial strategy for ensuring the sustainability of an enterprise in the context of digitalization is built on a combination of financial and digital sustainability, as key elements of the overall competitiveness of a business. Digital sustainability should reflect the level of ability to timely implement the necessary innovative digital platforms and technologies for the rapid transformation of business processes and overall adaptive effective management of the enterprise. As well as an operational criterion-based response to the challenges and risks of today. Strategic directions for the development of enterprises in the digital economy are identified, including financial and investment planning, the use of digital platforms and flexible management methods. Approaches to improving the financial management system are proposed, aimed at ensuring competitiveness and sustainable development. An analysis of internal and external factors affecting the financial stability of enterprises in the digital environment is conducted. It is proven that digital transformation changes traditional management models and requires the development of adaptive strategies. The importance of innovations in ensuring financial stability and long-term success of enterprises is emphasized. Practical aspects of implementing digital technologies in financial management are highlighted. Recommendations are given for the formation of a strategy for the financial stability of enterprises that takes into account the challenges of digitalization and contributes to their sustainable development.

Keywords: financial strategy, financial stability, digital stability, enterprise, efficiency, digitalization, transformation.

Постановка проблеми. У сучасних умовах для забезпечення ефективної діяльності підприємств виникає потреба у впровадженні стратегічного підходу до управління всіма аспектами їх функціонування. За останні роки на тлі стрімкого розвитку технологій та цифрової трансформації суспільства значна кількість компаній у всьому світі почала активно впроваджувати системи стратегічного управління. Це зумовлено зростаючою складністю зовнішнього середовища, посиленням конкуренції та необхідністю швидкої адаптації до змін. Впровадження стратегічного управління дозволяє підприємствам підвищити конкурентоспроможність, ефективність, оптимізувати використання ресурсів та забезпечити довгострокову стійкість на ринку. Таким чином, актуальність дослідження стратегії фінансової стійкості підприємств зумовлена потребою формування ефективних механізмів прийняття управлінських рішень у сучасних невизначених економічних умовах.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема дослідження стратегії фінансової стійкості підприємств присвячено багато праць, основними з них є наукові праці Вербівської Л., Судук І. Горбаченко С., Моїсеєнко К. [1; 2] Питання стратегічного управління підприємств умовах цифровізації ґрунтовно висвітлені у дослідженнях Гавкалової Н., Гавкалової Н., Глухової С., Щebetенко Ю., Гольдфарб А., Діба Л., Завіновської Г., Зюзя А., Крушельницької О., Мельничук Д., Лозової О., Демченко В., Лук'янихін В., Михайлової Л., Ульяненко О. [3; 4; 7; 8; 10] Однак в цих роботах не достатньо повно висвітлені ключові аспекти формування стратегії фінансової стійкості підприємств їх трансформацій у сучасних умовах цифровізації

Метою статті є дослідження принципів та чинників формування стратегії фінансової стійкості підприємств в умовах цифровізації, виділення стратегічних напрямів стійкого розвитку підприємства в умовах цифрової трансформації.

Методологія дослідження. Методологію дослідження становили наукові публікації вітчизняних та зарубіжних учених, пов'язаних із стратегічного управління, фінансової стійкості та цифрової трансформації підприємств. У статті використовуються такі загальнонаукові методи, як пізнання, узагальнення, системний аналіз, синтез. Застосовуються спеціальні методи, а саме: соціологічний, маркетинговий та економічного аналізу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Діджиталізація, або перехід до цифрової економіки, суттєво змінила умови роботи бізнесу в усіх галузях. Це явище створило не лише нові виклики, а й відкриття нових можливостей для розвитку. Доступ до передових технологій, використання цифрових маркетингових інструментів для про-

сування продукції, а також підвищення швидкості та точності бізнес-процесів стали реальністю завдяки цифровій трансформації.

У цих обставинах відсутність чіткої стратегії та належного управління може стати слабкою ланкою підприємства у використанні його потенціалу в умовах цифрової економіки. Саме стратегічне управління стає ключовим елементом для забезпечення стійкості та розвитку бізнесу в умовах діджиталізації. Для досягнення цих цілей необхідно вдосконалювати методологію стратегічного управління, розробляти нові інструменти та механізми, зокрема фінансово-інвестиційні, які сприятимуть ефективному прийняттю управлінських рішень. Це передбачає створення якісних стратегічних планів розвитку на середньо- та довгострокову перспективу, що враховують впровадження інновацій, адаптацію до змін та використання цифрових ресурсів для реалізації поставлених завдань.

Формування ефективної фінансової стратегії є ключовим аспектом для забезпечення сталого розвитку підприємства. Вона повинна враховувати специфіку його діяльності, галузеву належність, особливості конкурентного середовища, розвиток інформаційних технологій та зростаючі вимоги споживачів до якості продукції. Грамотно розроблена фінансова стратегія має сприяти досягненню головних цілей підприємства: підвищенню ринкової вартості через ефективне управління, зростанню прибутковості завдяки фінансовій стабільності та зміцненню конкурентних переваг [1].

Внутрішній потенціал підприємства є одним із ключових джерел забезпечення фінансової стабільності. Розвиток бізнесу і раціональне використання ресурсів, включаючи адаптацію внутрішнього середовища до змін у зовнішньому оточенні, сприяють підвищенню рівня платоспроможності і конкурентоспроможності. Грамотно розроблена фінансова стратегія є інструментом, що забезпечує досягнення цієї мети за допомогою ефективного планування та організації діяльності [3].

Стратегія розвитку підприємства охоплює чітко визначені завдання та цілі, які формують механізми її реалізації. Вона спрямована на впровадження якісних змін у ключових елементах управління для забезпечення ефективного стійкого функціонування компанії. Це включає створення єдиної корпоративної політики щодо управління ресурсами, прийняття рішень, визначення основних правил, моделей поведінки та стратегічних орієнтирів [2].

Сьогодні, у період цифрової трансформації, зміни виходять за рамки впровадження нових технологій. Вони стосуються глибокої зміни управлінської парадигми та організаційних підходів, що вимагає постійної адаптації до динамічного зовнішнього середовища. Цифрова трансфор-

мація впливає не лише на виробничі процеси, а й докорінно змінює системи управління підприємствами [4]. Це вимагає розробки нових стратегічних інструментів, які відповідатимуть сучасній бізнес-парадигмі.

Концепція цифрової економіки, сформульована Томасом Месенбургом у 2001 році, включає три основні складові: допоміжну інфраструктуру (обладнання, програмне забезпечення, телекомунікації), електронний бізнес (процеси, що реалізуються через комп'ютерні мережі) та електронну комерцію (наприклад, онлайн-продаж товарів) [6]. Цифрова економіка ґрунтується на інформаційних і цифрових технологіях, які трансформують традиційну економіку з моделі споживання ресурсів на модель створення нових ресурсів. Дані, що генеруються електронними та цифровими системами, стають важливим активом, який забезпечує ефективну взаємодію в бізнес-середовищі.

Для забезпечення фінансової стійкості підприємств у сучасних умовах необхідно враховувати такі ключові принципи під час розробки стратегії розвитку [7]:

- **Адаптація до цифрової економіки:** впровадження технологій та процесів, що відповідають специфіці цифрового середовища.

- **Організаційна динаміка:** здатність підприємства постійно розвиватися та ефективно використовувати свій потенціал, ресурси.

- **Баланс:** підтримання рівноваги між усіма складовими потенціалу підприємства та забезпечення його цілісності у середньо- та довгостроковій перспективі.

- **Постійне вдосконалення:** оптимізація внутрішніх бізнес-процесів, підвищення їх ефективності та забезпечення сталого розвитку компанії.

Ці принципи є фундаментом для розробки фінансової стратегії, спрямованих на адаптацію підприємств до викликів сучасного бізнес-середовища та забезпечення їх сталого розвитку.

В умовах цифрової економіки та динамічного зовнішнього середовища цифрові технології стають ключовим драйвером розвитку підприємств. Фінансова стратегія забезпечення стійкості підприємства в умовах цифровізації будується на поєднанні фінансової та цифрової стійкості, як ключових елементів загальної конкурентоспроможності бізнесу (рис. 1).

У цьому контексті важливо зосередити увагу на понятті «цифрова стійкість», яка є одним із ключових елементів загальної конкурентоспроможності бізнесу. Цифрова стійкість у економічній літературі визначається як здатність підприємства безперервно функціонувати та гармонійно розвиватися у середньо- та довгостроковій перспективі завдяки використанню цифрових платформ і технологій для досягнення максимальних результатів діяльності [3]. Її завдання полягає у підвищенні

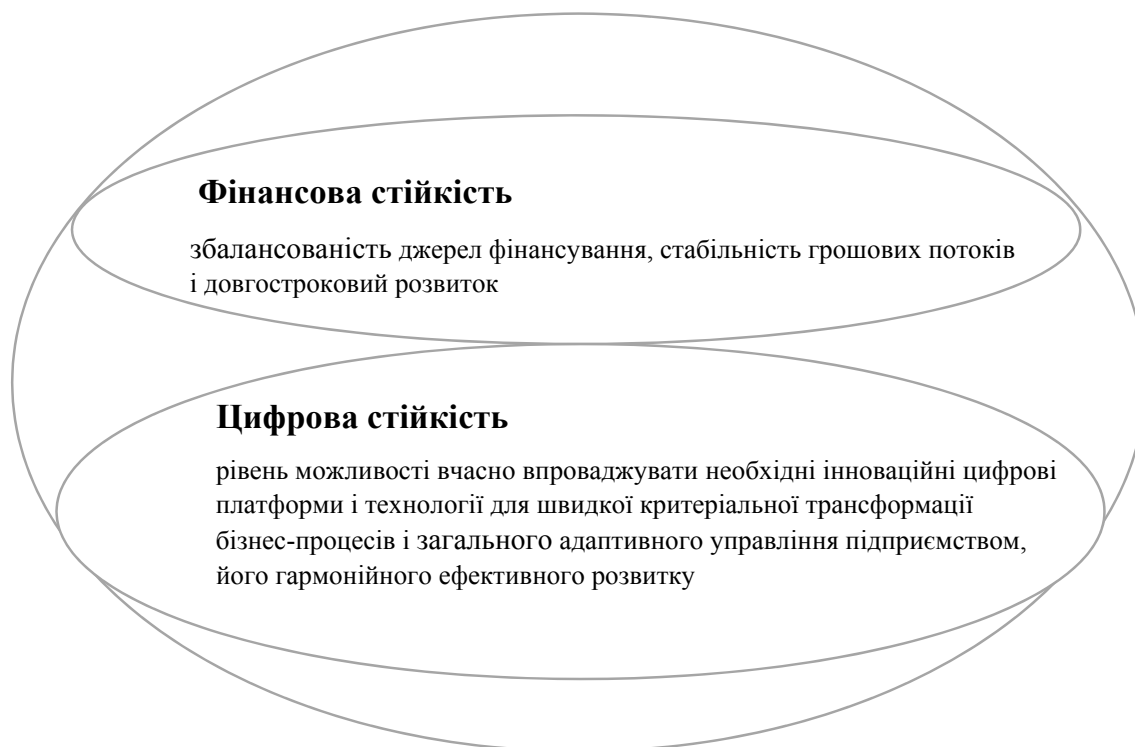

Рисунок 1 – Компоненти фінансової стратегії забезпечення стійкості підприємства в умовах цифровізації

Джерело: сформовано автором

точності, оптимізації процесів та розв'язанні стратегічних завдань, що дозволяє компаніям адаптувати операції, модернізувати виробництво та інвестувати в інноваційні технології.

На нашу думку, цифрова стійкість має відображати рівень можливості вчасно впроваджувати необхідні інноваційні цифрові платформи і технології для швидкої трансформації бізнес-процесів і загального адаптивного ефективного управління підприємством. А також оперативного критеріального реагування на виклики та ризики сучасності.

Сучасні цифрові технології, такі як штучний інтелект, інтернет речей, хмарні обчислення і мережеві платформи підвищують стійкість та ефективність бізнесу. Вони дозволяють оптимізувати комунікативні процеси, знизити витрати, підвищити продуктивність, прозорість, а також безпечно і швидко адаптуватися до трансформацій, сприяють прийняттю обґрунтованих рішень і побудові конкурентоспроможного бізнесу.

Діджиталізація відіграє ключову роль у розвитку підприємства, підтверджуючи актуальність включення цифрової стійкості до основних компонентів сталого розвитку. Для забезпечення загальної стійкості бізнесу важливо розглядати всі її складові у комплексі, оскільки вони тісно взаємопов'язані. Всі елементи стійкості підприємства спрямовані на гармонійне та збалансоване поєднання різних напрямів організаційного розвитку. Водночас унікальні особливості кожного підприємства визначають специфіку його стратегії розвитку.

У контексті стрімкого розвитку цифрових технологій стратегічний підхід до управління в умовах цифровізації набуває вирішального значення для успішного функціонування підприємства. Цифрова трансформація полягає в інтеграції цифрових технологій у всі аспекти діяльності компанії, що призводить до суттєвих змін у бізнес-процесах, включаючи перехід від традиційних до інформаційно-орієнтованих підходів у сприйнятті об'єктів та процесів. Такий перехід вимагає не лише технічних інновацій, але й переосмислення дій керівників, змін у мисленні працівників, готовності до роботи в умовах ризиків та формування нових підходів до організації робочих процесів. У цих умовах адаптивність і оперативність стають вирішальними факторами для забезпечення успіху підприємства.

Основна мета стратегічного управління в умовах цифровізації полягає у розробці та реалізації довгострокових стратегій, які дозволяють підприємствам адаптуватися до швидких змін цифрової економіки та ефективно використовувати нові можливості [9]. Для досягнення цієї мети важливо реалізувати такі заходи:

1. Аналіз впливу цифрових технологій на бізнес-модель. Потрібно вивчити можливості, які

відкриває цифрова трансформація, та визначити ключові елементи, що впливають на бізнес-модель певної галузі. Аналіз допомагає зрозуміти, як адаптація бізнес-моделей може забезпечити конкурентні переваги і фінансову стійкість у цифровій економіці.

2. Розробка методології стратегічного планування в умовах нестабільності. Необхідно створювати підходи до планування, які враховують стрімкі зміни технологій і ринків. Гнучкі стратегії дадуть можливість швидко реагувати на зміни як у внутрішньому, так і в зовнішньому середовищі.

3. Застосування штучного інтелекту в стратегічному плануванні. Використання технологій штучного інтелекту та машинного навчання сприятиме вдосконаленню процесів стратегічного планування. Алгоритми допоможуть підприємствам аналізувати великі обсяги даних для прийняття зважених управлінських рішень.

4. Роль організаційної культури у цифровому стратегічному плануванні. Важливо враховувати вплив цифрових технологій на організаційну культуру. Дослідження дозволяють зрозуміти, як зміни в культурі підприємства впливають на успішність стратегічного планування та реалізації цифрових стратегій.

5. Оцінка ризиків цифрової трансформації. Розробка методів оцінки ризиків, пов'язаних із впровадженням цифрових технологій, є критичною для успішного стратегічного планування. Аналіз ризиків допомагає мінімізувати їх вплив і забезпечити успішне впровадження цифрових стратегій.

Загалом поєднання фінансової і цифрової стійкості, як важливий компонент сучасного бізнесу, сприяє адаптації підприємств до змін, підвищенню їхньої ефективності та досягненню стратегічних цілей.

Впровадження запропонованих заходів сприятиме розвитку стратегічного управління в умовах цифрової трансформації, а також адаптації підприємств до динамічних змін у зовнішньому бізнес-середовищі. Стратегічне планування в умовах цифровізації стає життєво важливим для підприємств, оскільки воно дозволяє ефективно реагувати на виклики та зміни, які супроводжують цифрову революцію. Важливим аспектом цього процесу є усвідомлення того, що цифрові технології здатні докорінно змінювати бізнес-моделі та ринки, що вимагає від компаній готовності адаптуватися до таких змін.

Таким чином, стратегічне управління в епоху цифровізації потребує нового підходу. Сучасне стратегічне управління має зосереджуватися на впровадженні технологічних стандартів та забезпеченні інтероперабельності. Це дозволяє досягти сумісності та ефективної взаємодії між різними

цифровими платформами та системами, що мінімізує ризики фрагментації та сприяє повноцінному використанню потенціалу технологій. Особливу увагу слід приділити аналізу даних і використанню аналітичних інструментів, оскільки великі обсяги інформації, які генеруються цифровими системами, відкривають нові можливості для ідентифікації трендів, аналізу поведінки споживачів та оптимізації бізнес-процесів [8]. Збирання, обробка та інтерпретація даних можуть стати значним джерелом конкурентних переваг для підприємств.

Також слід враховувати, що цифрові технології мають великий потенціал для підвищення продуктивності праці. Отже, у стратегіях необхідно передбачати організаційні зміни, спрямовані на ефективне використання цього потенціалу. Зміни в організаційній структурі, оптимізація процесів та інтеграція цифрових інструментів у повсякденну діяльність сприятимуть підвищенню ефективності підприємства та його стійкості в умовах цифрової економіки.

Стратегічні напрями розвитку підприємства в умовах цифрової трансформації передбачає акцент на таких ключових аспектах (рис.2):

1. Ресурсний потенціал. Підприємства все частіше переходять від фізичних активів до цифрових еквівалентів, які нерідко перевершують традиційні ресурси за параметрами доступності, стійкості, гнучкості та вартості. Нові цифрові ресурси, зокрема дані в реальному часі та алгоритми штучного інтелекту, стають рушієм створення нових джерел вартості. Формуючи стратегію, підприємствам слід враховувати:

- Програмні додатки: спеціалізовані програми, створені сторонніми розробниками.
- Розширення цифрових активів: бази даних, оцифровані документи, нейронні мережі, штучний інтелект.
- Фріланс-персонал: залучення спеціалістів, що працюють дистанційно, без прив'язки до географії.
- Робототехніка: використання роботів для виробництва, логістики та управління.
- Доступ до ресурсів замість володіння ними, що дозволяє мінімізувати витрати та оптимізувати процеси.

2. Ринкове середовище. Ефективна стратегія розвитку повинна враховувати специфіку ринкового середовища, зокрема:

- Споживачів: від цифрово грамотних до тих, хто має обмежений доступ до технологій.
- Аналіз великих даних і штучний інтелект: можливість створення персоналізованих пропозицій і прогнозування споживчої поведінки.
- Клієнтська база: формування як традиційними методами, так і через інструменти цифрового маркетингу.

3. Цифрові технології трансформації. Успішна стратегія має враховувати:

- Цифрову ідентифікацію та керування доступом: захист персональних даних і забезпечення безпеки.
- Соціальні мережі: як платформи для обміну інформацією та емоційної взаємодії зі споживачами.
- Цифрову довіру: встановлення прозорих комунікацій із клієнтами.
- Когнітивні обчислення: штучний інтелект для автоматизації процесів.
- Блокчейн: для захисту даних і оптимізації бізнес-операцій.

4. Цінності та конкурентні переваги. Цифровізація створює нові конкурентні переваги, серед яких:

- Цифрова екосистема: налаштування виробничих процесів під індивідуальні потреби клієнтів.
- Мультисервісні платформи: залучення клієнтів і постачальників на єдиній платформі.
- Agile-методологія: підвищення гнучкості бізнесу.
- Клієнтська комунікація: інтерактивний діалог із клієнтами на ранніх етапах їх зацікавлення.

Підприємства не можуть ефективно впроваджувати цифрові технології без стратегічного планування їхнього використання. Водночас стратегія розвитку має враховувати реальний потенціал технологій та необхідність набуття нових навичок. Інвестиції в освіту, навчання персоналу та розвиток інноваційного мислення стають важливими складовими успішного управління. Стратегічне управління в умовах цифрової економіки – це безперервний процес адаптації, спрямований на досягнення конкурентних переваг, швидку реакцію на виклики та використання можливостей, які приносить цифрове майбутнє.

Таким чином, у контексті стрімкого розвитку цифрових технологій стратегічний підхід до управління в умовах цифровізації набуває вирішального значення для успішного функціонування підприємства. Цифрова трансформація полягає в інтеграції цифрових технологій у всі аспекти діяльності компанії, що призводить до суттєвих змін у бізнес-процесах, включаючи перехід від традиційних до інформаційно-орієнтованих підходів у сприйнятті об'єктів та процесів. Такий перехід вимагає не лише технічних інновацій, але й переосмислення дій керівників, змін у мисленні працівників, готовності до роботи в умовах ризиків та формування нових підходів до організації робочих процесів. У цих умовах адаптивність і оперативність стають вирішальними факторами для забезпечення успіху підприємства.

На основі дослідження впливу цифровізації економіки на функціонування підприємств

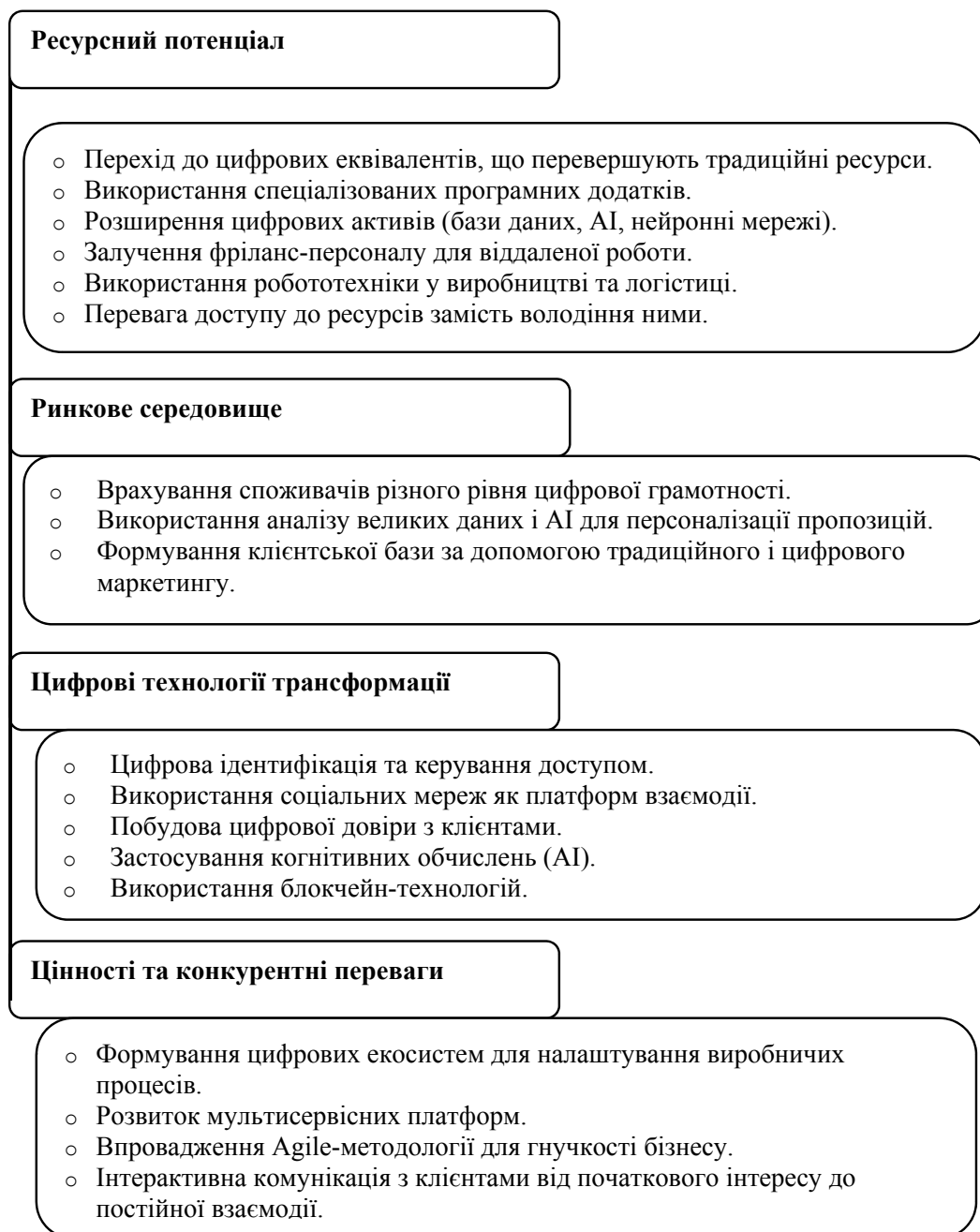

Рисунок 2 – Стратегічні напрями стійкого розвитку підприємства в умовах цифрової трансформації

Джерело: сформовано автором

визначено ключові компоненти цифрової стійкості, які є основою для побудови стратегій у сучасному бізнес-середовищі. Розроблені принципи формування стратегій спрямовані на підвищення конкурентоспроможності підприємств. У роботі також проаналізовано інструменти цифрової трансформації бізнес-моделей, що включають такі заходи, як:

- Аналіз впливу цифрових технологій на бізнес-моделі: дослідження змін, які приносить цифровізація, і розробка нових підходів до адаптації.

- Розробка методології стратегічного планування в умовах нестабільності: створення гнучких стратегій, що враховують постійні зміни технологічного та ринкового середовища.

- Застосування штучного інтелекту у стратегічному плануванні: використання алгоритмів для аналізу даних, прийняття рішень та прогнозування тенденцій.

- Оцінка ризиків цифрової трансформації: визначення можливих загроз і розробка заходів для їх мінімізації.

Висновки. Отже, фінансова стратегія забезпечення стійкості підприємства в умовах цифровізації та невизначеного ринкового середовища будується на поєднанні фінансової та цифрової стійкості, як ключових елементів загальної конкурентоспроможності бізнесу. Цифрова стійкість має відображати рівень можливості вчасно впроваджувати необхідні інноваційні цифрові платформи і технології для швидкої трансформації бізнес-процесів і загального адаптивного ефективного управління підприємством. А також

оперативного критеріального реагування на виклики та ризики сучасності. Визначено стратегічні напрями розвитку підприємств у цифровій економіці, серед яких фінансово-інвестиційне планування, використання цифрових платформ і гнучких методів управління. Таким чином, запропоновані інструменти та підходи спрямовані на вдосконалення стратегічного управління, адаптацію підприємств до умов цифрової економіки та забезпечення їх довгострокової конкурентоспроможності.

Список використаних джерел:

1. Вербівська Л.В., Судук І.В. Стратегія забезпечення конкурентоспроможності підприємства та основні принципи її формування. *Молодий вчений*. 2017. № 10. С. 827–833.
2. Горбаченко С., Моїсеєнко К. Стратегія розвитку підприємства: поняття та сутність. *Науковий вісник Одеського національного економічного університету*. 2016. № 10. С. 31–44.
3. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З. Формування системи конкурентоспроможності суб'єктів підприємництва в умовах цифровізації. Підприємництво: сучасні виклики, тренди та трансформації : колективна монографія / за заг. ред. Гринько Т.В. Вид-во : ФОП Біла К. О. 2023. С. 121–186.
4. Hviniashvili T. Changing the paradigm of strategic enterprise management in a digital economy. *Ekonomichnyi prostir*. 2021. No. 172. Pp. 23–28.
5. Grynko, T., Hviniashvili, T., Filippova, V. Change management in business structures under the conditions of digitalization. *Ефективна економіка*. 2023. № 5. DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.5.22>
6. Mesenbourg, T.L. Measuring the Digital Economy. *U.S. Bureau of the Census*. 2001.
7. Панчук А., Малькова К. Теоретичні основи формування цифрової стратегії підприємств. *Економіка та суспільство*. 2021. № 34. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-76>
8. Бужимська К.О., Желіховська М.В. Сучасні тенденції та моделі розвитку підприємництва в умовах цифрової економіки. *Підприємництво і торгівля*. 2021. № 28. С. 15–19.
9. Nazarov A. Classification and systematization of development strategies of industrial enterprises. *Economics. Management. Law*. 2019. No. 2. P. 102–116.
10. Черничко Т.В., Проскура В.Ф., Алмаші В.В. Цифрова трансформація бізнес-процесів як фактор сталого розвитку. Інвестиції: практика та досвід № 15/2024. С. 66–71. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.15.66>

References:

1. Verbivska, L. V., & Suduk, I. V. (2017). Stratehiia zabezpechennia konkurentospromozhnosti pidpriemstva ta osnovni pryntsyupy yii formuvannia [Strategy for ensuring enterprise competitiveness and the main principles of its formation]. *Molodyi vchenyi*, no. (10), pp. 827–833. (in Ukrainian)
2. Horbachenko, S., & Moiseienko, K. (2016). Stratehiia rozvytku pidpriemstva: poniattia ta sutnist [Enterprise development strategy: concept and essence]. *Naukovyi visnyk Odeskoho natsionalnoho ekonomichnoho universytetu*, no. (10), pp. 31–44. (in Ukrainian)
3. Hrynko, T. V., & Hviniashvili, T. Z. (2023). Formuvannia systemy konkurentospromozhnosti sub'iektiv pidpriemnytstva v umovakh tsyfrovizatsii [Formation of the competitiveness system of business entities in the context of digitalization]. In T. V. Hrynko (Ed.), *Pidpriemnytstvo: suchasni vyklyky, trendy ta transformatsii* (pp. 121–186). FOP Bila K. O. (in Ukrainian)
4. Hviniashvili, T. (2021). Changing the paradigm of strategic enterprise management in a digital economy. *Ekonomichnyi prostir*, no. (172), pp. 23–28.
5. Grynko, T., Hviniashvili, T., & Filippova, V. (2023). Change management in business structures under the conditions of digitalization. *Efektivna ekonomika*, no. (5). DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2023.5.22>
6. Mesenbourg, T. L. (2001). *Measuring the digital economy*. U.S. Bureau of the Census.
7. Panchuk, A., & Malkova, K. (2021). Teoretychni osnovy formuvannia tsyfrovoy stratehii pidpriemstv [Theoretical foundations of digital strategy formation of enterprises]. *Ekonomika ta suspilstvo*, no. (34). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-34-76>
8. Buzhymyska, K. O., & Zhelikhovska, M. V. (2021). Suchasni tendentsii ta modeli rozvytku pidpriemnytstva v umovakh tsyfrovoy ekonomiky [Modern trends and models of entrepreneurship development in the digital economy]. *Pidpriemnytstvo i torhivlia*, no. (28), pp. 15–19.
9. Nazarov, A. (2019). Classification and systematization of development strategies of industrial enterprises. *Economics. Management. Law*, no. (2), pp. 102–116.
10. Chernychko, T. V., Proskura, V. F., & Almashi, V. V. (2024). Tsyfrova transformatsiia biznes-protseviv yak faktor staloho rozvytku [Digital transformation of business processes as a factor of sustainable development]. *Investytsii: praktyka ta dosvid*, no. (15), pp. 66–71. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.15.66> (in Ukrainian)

Стаття надійшла до редакції 04.02.2025